

Slagt en gangster

LÆS SIDE 4-5

BRYGGEBLADET MAGASIN NO. 16 22. OKTOBER 2015

Langt fra Las Vegas

FAKTA

+ Kasinoet åbnede den 31/12 1990. + Der er cirka 185.000 besøg årligt. + Folk spiller typisk for 800 kroner ved hvert besøg. + Største enkeltgevinst er 4,8 millioner på spillemaskinerne. + Dresscode: Almindeligt pænt tøj – intet sportstøj. + De mest populære spil: roulette og black jack

Bryggebladet på kasino: "Det er nu, det sker. Nu scorer jeg den store gevinst, alle drømme er indenfor rækkevidde. Et træk i den enarmede, og så... Der er før blevet vundet 4,8 millioner på spillemaskinerne, og i aften sker det igen"

Tekst: Tamara Espander
Fanayei

Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Copenhagen Casino er bøjet i neon over døren til Bryggens førende spillebule. Den glider lydløst og kontrolleret op, døren, som skabt til en selvsikker entre. Nu skal der spilles. Men man når ikke mange meter ind, før kasinoet indkasserer sin første gevinst, 210 kroner skal der hostes op med, før der kan gambles. Det koster penge at vinde penge. Så inkluderer det også entre for to, og de tager jakkerne, der bliver hængt klædeligt på bøjler i garderoben.

Hvad blev der af Las Vegas?

Ærgerligt med den jakke. For der er faktisk ret koldt inde i kasinoet. Både temperaturen og stemningen kunne de godt skrue op for. Der er ikke rigtigt noget i kasinoet, der byder op til spil og lir – hverken personalet eller de lidt triste spillemaskiner, selv om de forsøger at fremmane en smule af Las Vegas' klingende glamour.

Selve kasinoet er faktisk bare et stort rum, der er delt op i tre afdelinger. Der er afdelingen med de enarmede, så er der rouletterne og black jack og sidst, men ikke mindst en bar, hvor man kan drukne sine sorger. Eller måske fejre den store gevinst med champagne, hvis man er så heldig. Hele herligheden er toppet med et tykt væg-til-væg gulvtæppe, hvor resterne af 1990'erne stadig ligger og ulmer.

DEN SIDSTE FEMØRE

Der er langt mellem high rollers med unge koner i korte kjoler og højhælede stiletter. Der er heller ikke mange olieglinsende sheiker, og kun få veksler rubler til rouletten. Det er Hr. og Fru Danmark, der sidder på de høje barstole med de møntrunde sæder. Her er hverken bare lår eller høje hæle. Fravær også af spænding og begejstring.

Underligt. Måske de allerede har tabt stort – og sidder nu og vender den sidste femøre. Som om den kunne redde hele elendigheden.

NU SKER DET

Mit gamblergen varmer op ved en enarmet tyveknægt. Spillet er enkelt, det er til at

gå til. Den handicappede røver er blevet digital, det er bare at trykke på AUTOPLAY, så spiller finansklaveret. Det er 1 krone per spil, man kan naturligvis smide alle slags sedler i. Mit sats er en forsigtig hund – kvinden ved siden af fodrer sin tyveknægt med 1000-kronesedler.

Jeg vinder både 5 og 10 og 20 kroner, det kører rigtig godt. Den helt store gevinst er næsten sat ind på kontoen.

Men så er det, jeg lige tjekker digitalerne for at se, om det er tid til at opsigte mit job og tage på jordomrejse, men maskinen griner bare hånligt. Den har guffet næsten alle pengene, der er 43 kroner tilbage.

Der må være en bedre maskine. Yes, dér er den, den blinker forførende, hvisker den er min. Men troløs er den, som alle sine brødre og søstre. End ikke en bøvlsom tak får jer for mine sidste 43 kroner.

DE GLEMTE PEANUTS

Pyt, der er stadig rouletten. Der kan man vinde mange og hurtige penge. Manden bag skranken veksler min reserveseddel til én jeton, der har en værdi af 100 kroner. Spændingen stiger, nu skal der hives penge hjem. Der er en kørand af mennesker rundt om de mange borde, hvor der spilles på rouletten eller black jack. Rouletten virker lettest, dér skal min jeton i spil. Der er også tykt af folk, der vinder penge. Sådan ser det i hvert fald ud.

Jeg tolker en efterladt skål med saltede peanuts ved min tilkæmpede plads som et sikkert tegn.

SATS STORT OG TAB STORT

Det bliver hurtigt klart, at heller ikke rouletten er verdens nemmeste vej til hurtige penge. Heldet skal være med, hvis kuglen skal lande lige præcist på det tal, du har valgt. Der er jo trods alt 36 at vælge imellem. Dem der spiller, satser ofte stort og taber stort. En ung mand i habitjakke kommer hurtigt forbi og smider 5 jetoner a 500 kroner på 5 forskellige tal. Her er en sand gambler. Han vinder garanteret stort... Nej. Dealeren rydder hele bordet uden at give de håbefulde spillere en eneste gevinst. Huset har vundet – igen. Den unge mand i habitjakken trækker på skuldrene, som om det ikke er

noget særligt, og går hen til et af de andre borde.

FIFTY FOR THE DEALER

Rød 32, det er et heldigt tal. Rød 32 er ikke et heldigt tal. Pyt, der er 80 kroner endnu. Den store gevinst er stadig inden for rækkevidde. Lykken og de hurtige penge må være et sted, måske på bordet ved siden af? Nyt bord, nyt tal, 20 kroner på nummer 2 – mit lykketal. Dealeren sætter kuglen i gang, og mens kuglen triller forbi nummer 2 for tredje gang, pumper blodet rundt i kroppen. Det er nu, der sker. Nu.

"Nummer 17", råber dealeren og fejer min jeton ned i hullet i bordet. Ved siden af mig står manden i det blå jakkesæt. Han ser meget glad ud nu, han spillede på nummer 17. Det blå jakkesæt rækker fornøjet ud efter sin gevinst og småløber væk fra bordet. "Hey", råber dealeren. "fifty for the dealer". Manden smider en jeton hen til ham og løber over til sine venner, mens han råber "jeg vandt sgu 1500." Der er en uskreven regel om, at man giver lidt til dealeren, hvis man vinder.

DET REGNER MED SEDLER

Der bliver spillet for mange penge på sådan en almindelig lørdag aften. Og i gennemsnit lægger hver gæst omkring 800 kroner. Men om de taber dem alle eller går derfra med meget mere, holder kasinoet for sig selv. Ved rouletten er det ikke usædvanligt, at der kommer 1000-kronesedler flyvende over til dealeren, der kvitterer med en stak jetoner. Og mange af de jetoner ryger ned i hullet i roulettebordet og går til huset.

BARE LIGE 100 KRONER MERE

Efter præcis en time og 30 minutter har jeg spillet min formue op – eller næsten. Huset har taget mine penge, og samlet set har jeg kun vundet 30 kroner, som også er blevet tabt.

Tanken om at gå på kasino og hive den store gevinst hjem er forståelig. Og man kan hurtigt blive grebet af spillets magt. Man kommer hurtigt til at tænke: "Bare lige 100 kroner mere, så vinder jeg". Problemet er bare, at der ofte går mange 100 kroner i forsøget på at veksle drømmen til hurtige penge.

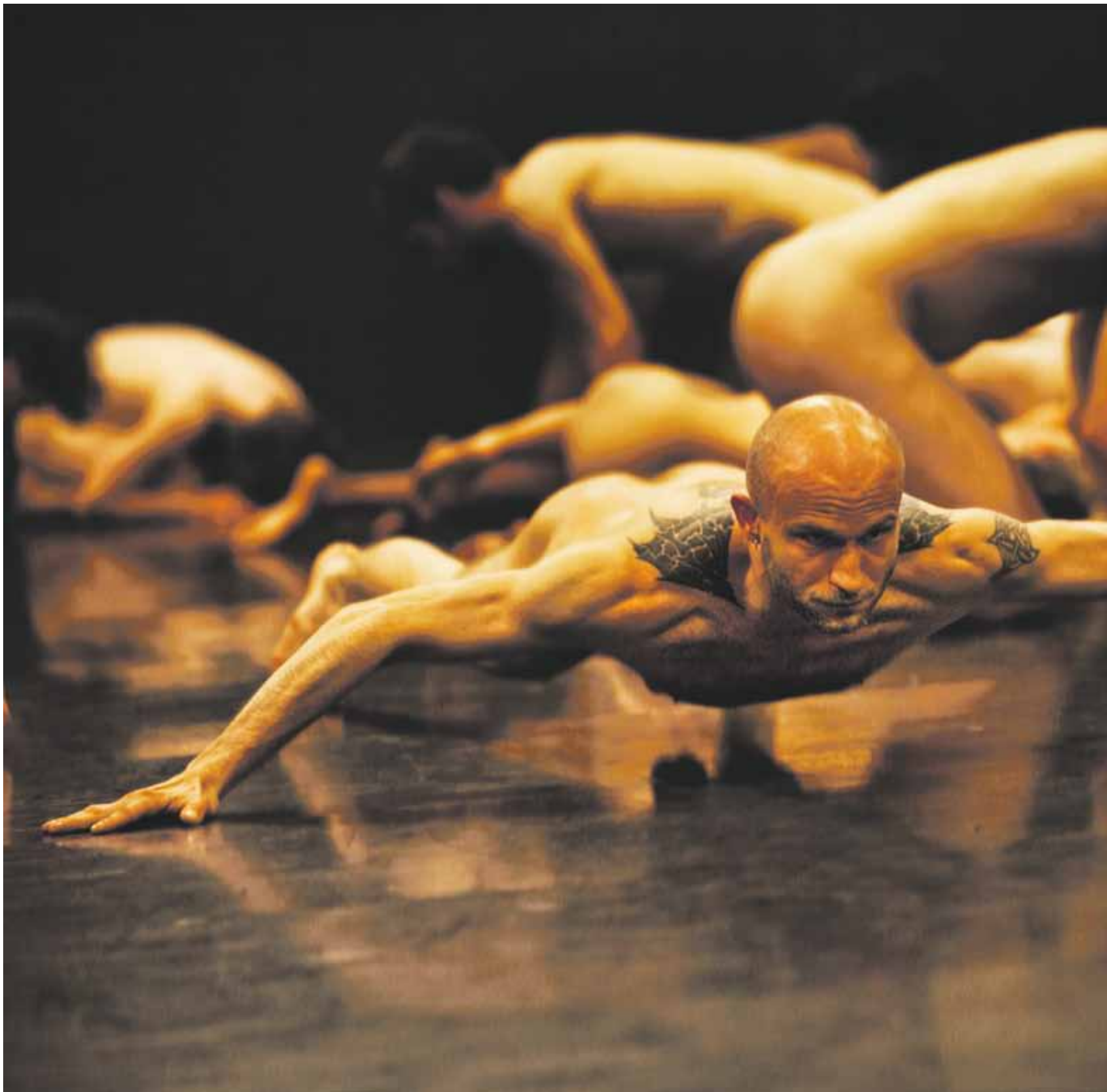
Men chancen er der jo altid. Og man vinder ikke, hvis ikke man spiller.

Døren glider i bag mig. Herude skal penge tjenes på den hårde måde.

Heldigvis nåede jeg ikke at sige mit job op, jeg sparer sgu selv op til den jordomrejse.

Gangsteren der blev slagtet som et svin

For ti år siden bliver Marek Magierecki hængt op i fødderne og slagtet som et svin. Med glasskår og lege farligt med ild. Bryggebladet har mødt en polsk gøgler og multikunstner.

en den nu 39-årige bryggebo er stadig sprællevende – og så sprød i sværen, at han både kan ligge på
ner, der lever sin drøm hver dag – og ofte har klovnenæse, pistol og dræberblik med på arbejde

Marek Magierecki i Kitt
Johnson-forestillingen "FORUM
HUMANUM" i Dansehallerne.

Tekst: Hans Buhl
Foto: Ricardo Ramirez og
Per Morten Abrahamsen
redaktion@bryggebladet.dk

Milo er bossen. Bosser har rene hænder. Så det er håndlangeren Radovan, der tager sig af det beskidte arbejde, hævnens og afstraffelsens lavpraktik. Radovan hejser offeret Mitja op i fødderne, han fører kniven mod halspulsåren, han åbner maven med et mesterhug og et langt, kontrolleret snit.

Mitjas indvolde klynger sig angste til hinanden, da de forlader dette liv...

Mitja er død. Der er ikke flere replikker til ham i den film, Mitja kan gå ud og skylle blodet af og holde fyrften. I civil og med begge ben på jorden hedder han Marek Magierecki og bor i Ballonparken på Bryggen. Der møder Bryggebladet ham.

– Det er en scene fra Pusher 3. Jeg kan stadig huske, hvor hårdt det var. Jeg tror, jeg hang med hovedet nedad i seks timer den dag, før scenen var i kassen.

GANGSTERFJÆS

Pusher 3 – med Zlatko Burić i hovedrollen som trængt gangsterkonge på Nørrebro – er blot en af et dusin film, Marek Magierecki har medvirket i. Som stuntman, som statist, som skuespiller.

– Af en eller anden grund får jeg ofte roller som gangster. Åbenbart har jeg sådan et gangsterfjæs.

Sagt med et smil uden attitude. Og et glimt i øjet så varmt, at man tænker, det ikke bliver vinter i år. Men der er også et mørke i blikket, noget stålsat, noget... Noget bag Jerntæppet, skal det vise sig.

– Jeg er født i Polen i 1976, i en mineby der hedder Lubin, og boede der indtil 1990. Det, jeg husker bedst, er fattigdommen, madkuponerne, de tomme hylder i butikkerne. Og frygten for russerne, hadet til dem. Det har selvfølgelig præget mig og sat sig i mig, man skulle være hård for at overleve. Det var hardcore at bo i Polen dengang.

HAPPY HOUR

Marek Magierecki er 14 år, da han dumper ned i Sønderjylland sammen med sin

mor og storesøster. Grænsen mod det forjættede Vesten er åben nu, og moderen har bureau mødt en dansk mand.

Det skal være en frisk start i livet. Det bliver alt ved det gamle, moderen har taget sit alkoholproblem med fra Polen, Mareks danske stedfar er også tørstig. Happy hour, et ulykkeligt liv.

Marek vil noget andet, han vil noget med sit liv.

– Jeg begyndte i 7. klasse, da jeg kom til Danmark, og jeg kan huske den allerførste dag, fordi alle eleverne i min klasse havde fået en polsk-dansk ordbog, så vi kunne forstå hinanden! Jeg kunne jo ikke dansk, og engelsk havde jeg ikke lært, vi havde kun russisk i skolen i Polen.

STRIBER I ACCENTEN

Marek bliver hurtigt god til at jonglere med det danske sprog. Han er bidt af tegneserier, låner dem i bundter på biblioteket. Og får lov at læse dem i skoletimerne. Snart taler Marek dansk med striber i accenten. Han går på HF, han får en hue. Men ikke en af dem, der er fyldt med gode ideer. Marek ved faktisk ikke helt, hvilken kurs i livet han skal vælge.

– Jeg fik arbejde på en sodavandsfabrik, der hed FREM, og var der i nogle dage. Så blev jeg fyret, jeg kan ikke huske hvorfor. Men det er i hvert fald det første og eneste faste arbejde, jeg nogensinde har haft.

I Lubin i Polen har Marek gået til kampsport og vist evner for det. Så sodavandsfabrik bliver til gøgler-skole i Aarhus. Og mere gøgl på Bryggen. Marek flytter til hovedstaden for at lære flere kunster i AFuK's gøgler-skole på Kigkurren og snuse seriøst til mimesporten, mens et nyt årtusinde finder en grimasse, der kan passe. Vi skriver 2001. For Marek er det År 1 i resten af livet.

– Jeg var ved et punkt, hvor jeg skulle vælge. Jeg kunne vælge at satse på gøglet eller... Alternativet var at komme på bistand.

SJOV ELLER LATTERLIG

Marek vælger savsmuld, skrå brædder og klar-digselv, og det har været hans motto, liv og levevej lige siden. Understøttelse og so-

Marek
Magierecki
spiller ofte
gangster på
film: "Åbenbart
har jeg sådan et
gangsterfjæs".

ciale almisser er ikke rekvisitter i gøglerkufferten.

– Det har været hårdt nogle gange. Men jeg er fri og gør det, jeg allerhelst vil. Jeg lever ikke fedt af det, men penge er ikke så vigtigt for mig. Det vigtige er, at jeg får mulighed for at stå på scenen og få folk til at smile. Om de så gør det, fordi de synes, jeg er sjov, eller fordi de synes, jeg er latterlig... Bare de har det rart og giver slip på hverdagen. Det er min ambition – at overleve som scenekunstner og give folk noget.

Marek giver noget, Marek får noget:

– At gøgle er for mig også en slags selvterapi. Alle de dårlige ting, alt det fra fortiden, det ophober sig i kroppen – og det får jeg ud, når jeg står på scenen.

DET HALVE SMØR

Scenen, det kan være gulvet i blå stue på en daginstitution i Nordvest, det kan være et ældrecenter i Hårlev eller fire fliser på et fortovej i Indre By, det kan være finkulturelt i Dansehallerne eller folkeligt på en markedsplads i Slangerup, det kan være på dansegulvet i en selvled natklub, det kan være hvor som helst – og på Grønland og i Ægypten, hvor Marek også har stået på hovedet, leget med ild og stået på søm. Eller lært at andre at gøgle. Undervisning og workshops udgør det halve smør på brødet for Bryggens – veganske – gøgler.

– Gøgl kom nemt til mig, jeg havde den gave, det talent.

Talent er slidstærkt, kroppen er et sårbart hylster.

– Jeg har gøglet i 20 år og kan godt mærke, at jeg bliver ældre, og at min krop er slidt. Derfor er min optræden nu også mindre fysisk betonet og mere mime og skuespil.

Men der er stadig glasskår og søm, tegnestifter, fakler, pistoler, dræberblik og en rød næse i kufferterne med gøglerudstyr i fodenden af soveværelset i Ballonparken.

For Marek er en gøgler, og gøgl er en måde at være i verden på.

Jo Møller: Iliad,
God and the warrior
(maleri på papir).

FAKTA

ILIADEN + Udstillingen vises til den 30. oktober + Det Humanistiske Fakultetsbibliotek, Njalsgade 112, + mandag til torsdag klokken 8.00 til 19.00 + Fredag klokken 8.00 til 18.00

På det Det Humanistiske Fakultetsbibliotek på KUA i Njalsgade hænger fem litografier med scener fra Homers fortælling Iliaden sammen med en lang række studier og færdige værker. De samme litografier fungerer som illustrationer i et eksklusivt bogværk, som blandt andet findes i Prinsgemalens samling og på Det kongelige Bibliotek

Homer på Bryggen

Tekst: Marianne Barfod

Foto: Jo Møller
redaktion@bryggebladet.dk

Illustrationerne til Iliaden, der lige nu udstilles på KUA, er skabt af grafiker og maler Jo Møller, som har sit atelier gemt væk langt inde i den inderste gård på Kigkurren 8. Og hvordan hænger det så lige sammen, at en kunstner med udgangspunkt i Bryggen skaber illustrationer til et oldgræsk værk og senere skænker resultatet til både en prins, et bibliotek og et kunstmuseum?

– Jeg holdt aldrig op med at tegne. På det tidspunkt, hvor andre børn holder op med at tegne, fortsatte jeg, fortæller Jo Møller.

VIDT OMKRING

Han får også lige forklaret, at Jo er et gammelt nordisk drengenavn – og ikke et kælenavn, så er det på plads.

Han er vant til, at folk undrer sig over navnet, ligesom de danske navnemyndigheder gjorde i 1947, da Jo skulle have sit navn. Han er født i Odense, flyttede med sine forældre til København og til Indien og tilbage igen. Jo Møller har været vidt omkring allerede som barn og ung, men tegning og male-riet har han altid holdt fast i.

Jo Møller omtaler sig selv som selvlært, autodidakt, men han tilbragte da nogen tid på det Jyske Kunstkademium, indtil han blev uenig med professorerne. Siden uddannede han sig ved blandt andet at rejse rundt og besøge alverdens kunstmuseer.

– Om jeg kan leve af det? Det er så sjovt, at du spørger, for det gør alle danskere. Det ville man aldrig gøre i Frankrig, af respekt for kunstneren, men danskerne gør, det er mærkeligt. Når man er kunstner, er der ingen vej tilbage. Hvis jeg

fortryder, er alt det, jeg har gjort, forkert. Jeg er for altid kunstner.

I de seneste år har Jo Møller arbejdet mest med tegning og grafik. Han er med i forskellige grafiske værksteder, blandt andet i Næstved og Odense. Grafikerne deles om de store, dyre maskiner og får assistance til trykprocesserne.

FEINSCHMECKER

Jo Møller har altid eksperimenteret i sit arbejde med grafik – og tegninger, som han har arbejdet mest med de seneste år. Han udfordrer og udvikler konstant sit arbejde og sine arbejdsformer. Siden 2003 har Jo Møller været tilknyttet det franske galleri Galerie Quadrige i Nice, og det er i samarbejde med dette galleri, at Jo Møller har deltaget som illustratør til udgivelser af forskellige klassikere.

– Jeg blev tilknyttet gal-

leriet, som ejes og drives af Jean-Paul Aureglia. I 2003 udgav han en eksklusiv, nyoversat udgave af Dantes "Den Guddommelige Komædie" med originalgrafiske illustrationer af 21 internationale kunstnere. Jeg var en af dem.

Siden blev det så Homers Iliaden. Jean-Paul Aureglia har udvalgt seks af galleriets kunstnere til at illustrere Homers oldgræske værk. Bogen er i feinschmeckerklassen, håndsatt og trykt i et meget begrænset oplag. Det er Jo Møllers illustrationer til dette værk, som lige nu kan ses på Det Humanistiske Fakultetsbibliotek.

– Jeg fik fem motiver til Iliaden, næste gang til Odysseen har jeg valgt fire.

MEGA-AMBITIØST

Projekterne tager flere år. Jo Møller har arbejdet på illustrationerne til Iliaden over mange omgange. Værkerne

skal være originale grafiske værker i hvert enkelt tilfælde. De udgives i eksklusivt håndsatte bøger med en fransk nyoversættelse af Iliaden. Der udgives 160 bøger, de koster 2000 euro per styk og er naturligvis beregnet på særligt udvalgte samlere.

Det er megaambitiøse projekter, meget finkulturelle, fortæller Jo Møller, og der er ikke mange danske købere til værkerne. Derfor har han doneret et eksemplar af Iliaden til Det Kongelige Bibliotek for at sikre, at værket bliver bevaret. Og så var der en heldig prinsgemal, der fik værket til sin 80-års fødselsdag. Endelig har Randers Kunstmuseum modtaget et eksemplar af Iliaden til Jo Møller-samlingen.

Samarbejdet med galleriet i Nice betyder meget for Jo Møller.

– Det giver meget, jeg får helt andre kontakter. Der er ikke mange penge i det, men

det er dejligt at komme uden for den danske kunstscene.

HØJERE TIL LOFTET

Synes du, der er lidt for provinsielt herhjemme?

– Når du spørger, ja, det er der, der er højere til loftet i udlandet. Derfor er jeg også knyttet til et galleri i Berlin.

Lige nu er der en udstilling i Venedig, hvor Jo Møller har et billede med. Og herhjemme, i Nykøbing Sjælland, udstillede Jo Møller for nylig erotiske tegninger med tilhørende fortællinger skrevet af danske forfattere. Forude venter et projekt på Brandts i Odense, 'Den sorte skole'.

Jo Møller.

KULTUR PÅ BRYGGEN

KÆMPE KEYBOARD, MUNDLYDE OG IDOLER

TOR 22. OKT. KL. 20.00
DIRKJAN RANZIN

Nu er DirkJan igen tilbage i Kulturhuset med et brag af en koncert på hans store multi-keyboard.

Entré 100 kr.

FRE 23. OKT. KL. 20
MIT IDOL FEAT. MAGNUS GRILSTAD FRA HEIMATT / SUP. JOACHIM ERSGAARD

Entré 60 kr.

LØR. 24. OKT. KL. 21
KLUB SOJA: THTH

Ane Trolle, Mads Hyhne, Simon Toldam, AC, Silas Hagemann med særlig medvirken fra Den Magnetiske Ørn.

Entré 60 kr.

SØN. 25. OKT. KL. 15
HAYBURNER BIGBAND

Entré 50 kr.

FRE. 6. NOV. KL. 17
DM I BEATBOX

Danmarks bedste beatboxer skal kåres!
100 kr. i forsalg / 150 kr. i døren

LØR. 7. NOV. KL. 20
MIT IDOL FEAT MARIE FJELDSTED FRA PENNY POLICE

Entré 60 kr.

FRE. 13. NOV. KL. 20
**FINN OLAFSSON
SUPPORT: HEIDI
FREDERIKKE LINDAHL**

Entré 100 kr.

medl. af BMF eller med 2301-kort: 80 kr.

TOR 19. NOV. KL. 20.30
STEEN JØRGENSEN

Entré 220 kr. / Forsalg via k-i-b.dk

(U)HYGGELIGE ARRANGEMENTER FOR BØRN OG UNGE

LØR 24. OKT. KL. 11-15
KODESMART MED BEE-BOT

Børnene får lov til at bygge løs med klodser og styre Bee-Bot rundt på forskellige ture og opgaver. Vi tæller, forudser, debugger når det ikke virker og meget mere.

Aldersgruppe 3-10 årige.

Gratis

LØR 31. OKT. KL. 11
**THOMAS SANDBERG
APPLE JAM**

Interaktiv og kreativ koncert for børn.

Gratis

LØR 31. OKT. KL. 20
GYS OG GRU I KÆLDEREN

Vi fortæller gyserhistorier i natlampens skær. Så kom, hvis du tør!

Aldersgruppe: fra 10 år.

Gratis / Islands Brygge Bibliotek

SØN 1. NOV. KL. 12-15
SUPER MONSTER SØNDAG

Kom og find dit indre monster – vi laver monstermasker, lærer monsterdans og slutter af med Monsterbal.

Gratis

Tilmeld maskelavning på k-i-b.dk

LØR 7. NOV. KL. 15
FILMKLUBBEN IB

Prisvindende fransk animationsfilm om musepigen Célestine

Gratis / Popcorn 10 kr.

GODT & BLANDET

TIR 27. OKT. KL. 20
SKIDT & KANEL

Comedy trylleri med Anders Andresen

Gratis

TOR 29. OKT. KL. 16
SPIL DANSK DAG

Masterclass v. producer, sangskriver og musiker Lasse Lyngbo

Gratis

TOR 5. NOV. KL. 20.30
LAMA IMPROTEATER

Gratis

**ADVOKATVAGTEN V.
ADVOKAT KARIN
ØHLENSCHLÆGER**
Advokatvagten yder gratis og anonym
rådgivning om juridiske spørgsmål
Torsdage i lige uger fra 17.00 – 18.00

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

 K-I-B.DK

BRYGGENS SPISEHUS

Man - ons	10.00 - 23.00
Tor - lør	10.00 - 24.00
Søndag	10.00 - 22.00
Køkken	10.30 - 21.00

KONTORET

Man - fre	8.30 - 16.00
Telefontid	10.00 - 15.00
Fremvisning af Lysthuset	
Onsdage kl. 16.00	

Bryggebladets børneføljeton, del 5: Journalisten Kim

JULIUS OG DEN STORE SKAT

Tekst: Zakira Aymi
Illustration: Nikhila Wittus

Julius har fundet en flaskepost i havnebadet, og inde i flaskeposten er der et skattekort! Kortet er skrevet på et meget gammelt sprog, og det er kun Ole fra Cafe Isbjørnen, der kan finde ud af at læse det. Ifølge ham er skatten meget, meget værdifuld, og nu er han, Julius, Julius' mor og hele Julius' klasse på vej mod kortets første post.

Det viste sig, at de ikke skulle gå særligt langt for at komme til skattejagten første post. Det var på legepladsen ved Gunløsgade. Her havde Julius og alle hans klassekammerater tit leget, da de var små. Det var de efterhånden ved at være for store til, men de kom her stadig tit og sad på bænkene og spiste en pizza eller en falafel.

"Nå, hvad så?" spurgte Jonna. "Hvor er skatten så henne?"

"Tjo," sagde gamle Ole. Han vendte kortet på hovedet og på hovedet igen. "Altså, det er jo et meget gammelt skattekort, flere hundrede år gammelt. Dengang det blev skrevet, lå der nok ikke en legeplads her. Der var sikkert ikke engang asfalt," sagde han og trampede i jorden.

Ursula skar tænder. "Så hvad siger du?" Ligger skatten nede under asfalten? Så får vi jo aldrig fat i den! Det er typisk dig, Julius. Så lokker du mig og alle dine klassekammerater med ud på en komplet åndssvag og tidsspildende skattejagt. Det skal jeg nok huske, næste gang du skal have karakterer."

"Men ..." begyndte Julius.

"Naah, vent lige lidt," sagde Ole og vendte kortet på hovedet endnu engang. "Jeg tror, jeg kom til at læse det den forkerte vej. Det er ikke legepladsen, der er den første post, det er sørme pizzabageren!"

"Ej hvor godt, for jeg var ved at dø af sult. Hvem har lyst til at dele en margharita?" spurgte Jonna.

Julius slog sig for panden. "Mor, det har vi altså ikke tid til, vi er jo på skattejagt."

"Nå ja," sagde Jonna. "Det var bare, hvis vi alligevel skulle derind ..."

Men inden de kunne nå at

gå nogen som helst steder hen, kom en mand med lang trenchcoat og en notesblok i hånden løbende. "Hey, vent! Stop, allesammen!" råbte

han. "Hej. Jeg hedder Kim. Jeg er journalist på Bryggebladet. Vi har kontor lige derovre. Hvad har I allesammen gang i? Er det sådan en flash

mob, eller?"

"Jeg er da helt og aldeles ikke med i nogen flash mob," vrængede Ursula. "Jeg leder efter en skat!"

ZAKIYA

✚ Zakiya Ajmi bor på Bryggen. Hun er 23 år og børnebogsforfatter og har blandt andet skrevet "Pigen, der var Sky" og "Den sommer alt voksede vildt". Læs mere på facebook: zakiyaajmiforfatter og www.zakiyaajmi.dk. Bryggebladet portrætterede Zakiya Ajmi i Nr. 2/2015

NIKHILA

✚ Nikhila Wittus bor på Bryggen. Hun er 75 år, yogalærer og kunstner - og forhenværende skønhedsdronning - og har senest udstillet på biblioteket i Njalsgade. Bryggebladet portrætterede Nikhila Wittus i nr. 10/2015.

"Aha," sagde Kim og skrev noget ned i sin notesblok. "Kan du fortælle mig noget mere om den skat?"

"Vi ved ikke så meget om den endnu, andet end at den er meget, meget værdifuld," sagde Ursula. "Jeg skal bruge min andel på at bygge et nyt køkken."

Kim klappede notesblokken sammen. "Meget værdifuld, siger I? Ved I hvad, jeg tror, jeg følger med jer videre på skattejagt ... af journalistiske årsager, selvfølgelig. Så kan I komme på forsiden af Bryggebladet."

"Nej, hørte I det allesammen?" udbød Jonna. "Forsiden af Bryggebladet? Tænk engang, så skal jeg altså lige nå hjem og skifte tøj, inden vi skal fotografere!"

"Nå, men vi må vel hellere se at finde den skat, så Kim har noget at skrive om i sin avis," sagde Ole. "Mod pizzabageren allesammen, kom!"

"Schyy," tyssede Julius. Det sidste, de havde brug for, var flere mennesker at dele skatten med. Men da var det allerede for sent.